

Η αποκάλυψη του Ιωάννη κατά Νίκο Παπακώστα - Κεφάλαιο δέκατο ένατο

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο ΓΑΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΔΕΙΠΝΟ

και μου 'πε τότε ο άγγελος να γράψω “ευτυχισμένοι
οι καλεσμένοι στου αρνιού το γάμο και το δείπνο”

Μετά από τούτα άκουσα όχλου φωνή μεγάλη
στο ουρανό και λέγανε ύμνους και δοξασίες.

Η σωτηρία, η δύναμη κι η δόξα στο Θεό μας
κι οι αποφάσεις π' έλαβε αληθινές και δίκαιες.

Δίκαια ήρθε κι έκρινε την πόρνη τη μεγάλη,
αυτή που ολάκερη τη γη την είχε ξελογιάσει

και για το αίμα των πιστών, που χύθηκε από κείνη
γύρεψε την εκδίκηση και εκδίκηση επήρε.

Ψηλά ανέβαινε ο καπνός χρόνους και παραχρόνους.

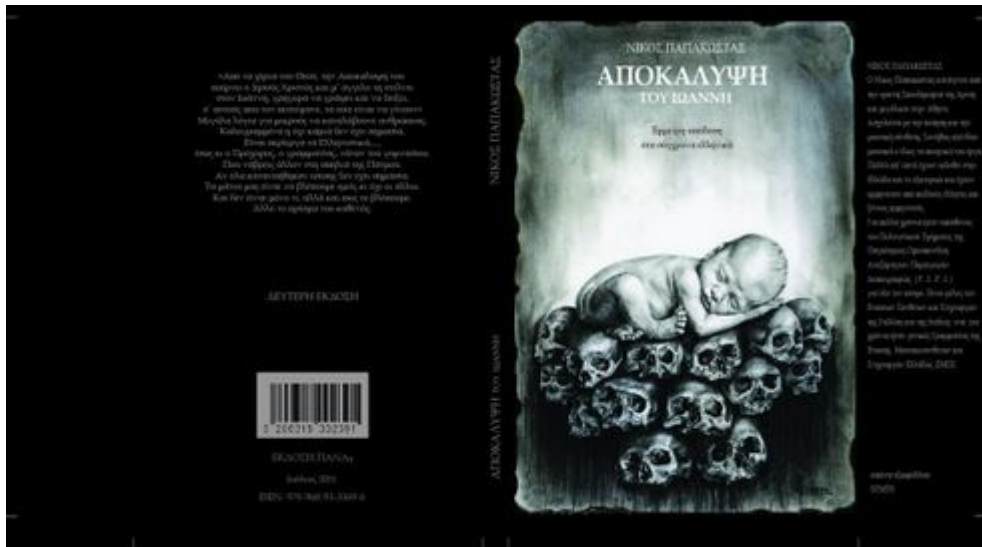
Άκουσα δεύτερη φορά να λένε τ' αλληλούια
Κι έπεσαν οι πρεσβύτεροι γονάτισαν στο χώμα,
το ίδιο και τα τέσσερα τα ζώα στο κατόπι,
και προσκυνήσαν το Θεό στο θρόνο του και είπαν
Τούτο μακάρι να γενεί, τον Κύριο υμνείτε
και μια φωνή ακούστηκε να βγαίνει από το θρόνο
Ας τον παινέσουμε όλοι μας τον κύρη και Θεό μας
όσοι βαθιά τον σέβονται, μικροί μα και μεγάλοι.
Σα να ξανάκουσα φωνή πολύ λαού στ' αυτιά μου,
σαν τα τρεχούμενα νερά, σαν κεραυνών το βρόντο
Τον που ρηγεύει υμνήστε τον έλεγε και ξανάλεε
Ο Κύριος είναι ο Θεός κι ο μέγας παντοκράτωρ.
Γιομίστε μ' αγαλλίαση, χαρά απογιμίστε,
κι ας τήνε δώσουμε σ' αυτόν τη δόξα τη μεγάλη,
ότι ήρθε ο γάμος του αρνιού κι έτοιμη είν' η γυναίκα.
Λαμπρό της δώσαν φόρεμα από λινό καθάριο,
ότι είν' τα ρούχα, σαν κι αυτό, προνόμιο αγίων
και μου 'πε τότε ο άγγελος να γράψω "ευτυχισμένοι
οι καλεσμένοι στου αρνιού το γάμο και το δείπνο"
και λέει "λόγια του Θεού αληθινά είναι, γράψτα"
και μπρός τα πόδια έπεσα τ' Αγγέλου προσκυνώντας
κι αυτός μου λέει "κοίτα με και μη το ξανακάνεις.
Είμαι και εγώ ότι και εσύ, πιστός και αδελφός σου,

όπως κι αυτοί που κράτησαν στον Ιησού την πίστη.
Μον' το Θεό να προσκυνάς, αφού της προφητείας
αυτό είν' το νόημα το βαθύ, αυτό κι η μαρτυρία,
αυτή κι η πίστη του Χριστού και η ομολογία”
Κι είδα τον ουρανό ανοιχτό και να το ξεπετιέται
Κάτασπρο άτι νιούτσικο και πάνω καβαλάρης.
Πιστό τότε φωνάζουνε κι Αληθινό τον λένε,
όπου και κρίνει δίκαια και δίκαια πολεμάει.
Τα μάτια του σαν της φωτιάς την αναμμένη φλόγα
και πάνω στο κεφάλι του πολλά τα στέμματα του
γιομάτα με ονόματα γραμμένα κι άλλο ένα
όπου δεν το 'μαθε κανείς, παρά μονάχα Εκείνος.
Φοράει ρούχο κόκκινο, ρούχο αιματοβαμμένο
και ειν' “ο λόγος του θεού” τ' όνομα το δικό του.
Στρατεύματα ερχόντουσαν πίσω του επουράνια
καβάλα σ' άσπρα άλογα και στα λευκά ντυμένα.
Βγάζει απ' το στόμα κοφτερή και δίστομη ρομφαία
όλα τα έθνη αυτής της γης, με τούτη θα νικήσει
και θα ποιμάνει τους λαούς με ράβδο σιδερένια,
αυτή που του 'δωσε ο θεός. Έτσι είναι να γίνει.
Στο πατητήρι του θεού θα 'ρθει και θα πατήσει
να βγει του θεϊκού θυμού κρασί και της οργής του.
Γραμμένο είναι στο ρούχο του, πάνω απ' το μηρό του

«των βασιλιάδων βασιλιάς και κύρης των κυρίων»
Θωρώ έστεκε άγγελος, εκεί κοντά στον ήλιο,
κι έβγαλε δυνατή φωνή ν' ακούσουνε τα όρνια,
που πέταγαν καταμεσής στον ουρανό και είπε:
Στο μέγα δείπνο του θεού ελάτε, συναχθείτε
να φάτε, να χορτάσετε με σάρκες βασιλιάδων,
σάρκες όλων των δυνατών και σάρκες χιλιάρχων
σάρκες αλόγων και αυτών που κάθονται καβάλα,
όλων, δούλων, ελεύθερων, μικρών μα και μεγάλων.
Και είδα τότε το θεριό κι όλους τους ρηγάδες,
που 'χαν μαζέψει το στρατό, πόλεμο για να κάνουν
στον καβαλάρη που 'ρχονταν καβάλα σ' άσπρο άτι,
και το δικό του το στρατό. που 'ρχόταν στο κατόπι.
Και πιάστηκε και το θεριό και ο ψευδοπροφήτης
οπού 'κανε τα μαγικά και πλάνευε ανθρώπους,
ώστε να πάρουν χάραγμα, το δράκο να λατρέψουν.
Μέσα στη λίμνη της φωτιάς, που έκαιγε με θειάφι
ως να καούνε ζωντανοί τους έριξαν και τους δύο.
Κι οι άλλοι απ' τη δίστομη σκοτώθηκαν ρομφαία,
π' από το στόμα έβγαине του ουράνιου καβαλάρη.
Όλα τα όρνια χόρτασαν απ' τις δικές τους σάρκες.

Έμμετρη απόδοση στα σύγχρονα ελληνικά

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

ΕΚΔΟΣΗ ΠΑΝΟΣ

e-mail:cosmomusica@gmail.com

ρ&c Νίκος Παπακώστας 2011